

KAVŞAK Özgen ACAR

Elmek:ozgenacar@gmail.com
Belgegeçer:0312.442 79 90

bil” denilerek önlemlerin uygulanması Kuzey Atlantik Anlaşması Örgütü’ne (KAAÖ) havale edildi. Ne yaptığıнын, ne yapacağını şaşkınlığını yaşayan

Batı’ya karşı İsrail zevkten ellerini ovuşturuyordu.

Türkiye Başbakanı **Recep Tayyip Erdoğan** “KAAÖ’nün Libya’da ne işi var!”, Yardımcısı **Bülent Arınç** da “Türkiye’nin operasyonlara katılma durumu yok. Bu konudaki görüşümüzü daha önce hem Başbakanımız hem Dışişleri Bakanımız ifade ettiler” demişlerdi.

Sonra ne oldu? Türkiye, KAAÖ silahlı güçleri içinde yerini aldı. Hatta daha Libya’ya asker, savaş gemisi ve uçağı gönderilme kararı TBMM’den geçmeden, beş savaş gemisi ve bir denizaltı, Libya yolunda rotasına çoktan girmişti

bile. Bununla da yetinilmedi, KAAÖ’nün Libya harekâtının İzmir’deki karargâhın yönetilmesi devreye girdi.

İstanbul’da ilk buharlı gemi kaptanının söylediği gibi “*İstim* (İngilizce steam-buhar sözcüğünden bozma) *arkadan*” gelse de KP yönetiminde bu tür tükürdüğünü

yalamalar genellikle oluyordu.

Önceki Paris toplantısına çağrılmayan Türkiye, bugün Londra’daki toplantıda yeni taahhütlerle karşılaşabilir.

Kaddafi, istediği kadar “*Haçlı seferi*” desin, Katar ve Türkiye’nin de katılımıyla sert domino taşının yıkılmasında ABD-AB-KAAÖ’nün azmi var.

KAAÖ donanması Libya kıyılarında ne yapacaktı? Libya’ya silah girişini engelleyecekmiş! Libya’ya bugüne değin silahları kim satıyordu?

KAAÖ uçakları Kaddafi’cileri bombalayacakmış. Sanki havadan bakan pilotlar kimin Kaddafi’ci, kimin muhalif olduğunu bir çırpıda anlayacaklar! Daha şimdiden yüz kadar sivil öldürüldü. Erdoğan ne demişti? “*Libya halkına silah doğrultmayacağız!*”

Silah Zoruyla Demokrasi!

Tunus’ta başlayan, Mısır’ı da etkileyen “*diktatörleri*” devirme dominosu Libya’da tıkandı. 42 yıllık diktatör **Muammer Kaddafi**, komşu diktatörlerden farklı olarak öteki domino taşları önünde beklenmedik bir baraj oluşturdu.

Oysa başta ABD-İsrail olmak üzere Batı dünyası, Kaddafi’nin de Tunus’un **Zeynelabidin Bin Ali**’si ve Mısır’ın **Hüsnü Mübarek**’i gibi hemen çekileceğini sanıyorlardı. Libya’nın direnişi, domino etkisinin öteki ülkelere ulaşmasını da geciktirdi.

Bir zamanlar Paris’te görkemli Louvre Müzesi’nde ünlü cam piramidinin yanında Kaddafi’nin otağını kurmasına izin veren Fransız Cumhurbaşkanı **Nicolas Sarkozy** birden savaş uçaklarını Libya’ya yönlendirdi.

Batı dünyası, petrol piyasası, borsalar, Japon deprem ve tsunamisinden beter sarsıldı. Irak’ta başrol oynadığı için içeride ve dışarıda eleştirilen öncülü **George V. Bush**’un konumuna düşmeyen ABD Başkanı **Barack Hussein Obama** ikinci planda kalarak olası tepkilerden kurtulmuş oldu. Yine de içeride bazı tepkileri çekti.

Rusya Cumhurbaşkanı **Dimitri Medvedev** ve Başbakan **Vladimir Putin**’in aralarında anlaşmazlık yaşandı. Almanya, Fransa’nın beklenmedik ani çıkışından Avrupa Birliği içinde rahatsızlığını açıkça vurguladı.

Kaddafi, “*Batı’yı yeni Haçlı seferi*” ile suçladı. Türkiye’nin de üye olduğu Birleşmiş Milletler Güvenlik Kurulu, yıkılmayan domino taşına karşı önlemleri kararlaştırdı. Fransa’ya “*haddini*

Kaddafi ve Sarkozy

Picasso Skandalı!

Dünyâ gazetelerde “*Balıkesir’de Picasso tablosunun*” bulunduğu ilişkin bir haber vardı. Ajansların geçtiği haber “*Kültür Servisi*” imzasıyla gazetemizde 1. sayfada da boy gösterdi.

Neymiş? Dünyaca ünlü İspanyol ressam **Pablo Ruiz Picasso**’nın 1991 yılında 1. Körfez Savaşı sırasında Kuveyt Müzesi’nden çalındığı belirtilen “*nü* (çıplak)” tablosu ele geçirilmiş. Ceylan derisi(!) üzerine yağlıboyayla çizilen resmin ön yüzünde “*Picasso 1924*”, arka yüzünde Kuveyt Müzesi’ne ait olduğunu belirten mühür ve yazılar bulunuyormuş!

Haberi okuyunca katıla katıla güldüm! Nedense basınımızda “*bellek*” diye bir olguya çoğu zaman rastlanmıyor. 25 Mayıs 2002’de Cumhuriyet’te “*Picasso Skandalı*” başlığı ile

Türkiye’de yakalanan sahte Picasso tabloları olayını anlattığım beş günlük dizinin önsözünde şöyle yazmışım:

“*Bu satırların yazarı ne bir ressam, ne de bir resim eleştirmenidir. Hele hele ‘Picasso uzmanı’ hiç değildir.*

Yaşamında çeşitli dünya müze, özel sergi, müzayede ve özel

koleksiyonlardaki birkaç bin yapıtından yalnızca üç yüzü aşkın özgün tablosunu ve iki yüz kadar da seramiğini görmüş bir sanatsever gazetecidir.

Bu kadar ‘Picasso yapıtı’ görmesi ona, Picasso resimlerinin özgünlüğü ya da sahteliği konusunda söz söyleme yetkisi vermez. Ünlü deyiştir: ‘Picasso Müzesi’ndeki bekçilerin her gün tablolara baka baka birer Picasso olmaları gerekmez miydi?’ Ama yine de bu satırların yazarı, başından beri, kesinkes şu gerçeği savladı: ‘Türkiye’de ele geçen Picasso resimlerinin tümü sahtedir!’

Bu dizide Türkiye’de ele geçirilen İspanyol ressam Pablo Ruiz Picasso’ya ait olduğu öne sürülen bir düzineden fazla tablonun

öyküsünü okuyacaksınız. Böylece Türkiye’de yetkililerin, görevlilerin ve basının olayları nasıl irdelediğini bir kez daha göreceksiniz. Şimdiden bir sürprizimi de açıklayayım. Dizinin sonunda, bu tabloları yapanlarla da tanışacaksınız!”

Okurlarımız diziden anımsayacaklardı! Dönemin Kültür ve Turizm Bakanı **İstemihan Talay**, tüm dönemlerin değişmez Güzel Sanatlar Genel Müdürü **Mehmet Özel**, bu sahte tabloları sanki özgünmüşçesine Ankara’da sıkı güvenlik önlemleri ile bir sergide açma şerefine nail olmuşlardı! Serginin açıldığı Resim ve Heykel Müzesi aynı yıllarda şakır şakır soyulurken, sahte Picasso’ların güvenliği için milyonlar harcanmıştı!

Dizinin son yazısında Bağdat’ta “*ressamlar sokağı*” olarak bilinen “*Karrada Sokağı’ndaki*” Iraklı

ressamların önlerindeki Picasso kataloglarından isteyene birkaç saat içinde tablonun kopyasını yapıp verdiklerini, görselleri ile açıklamıştık. Ayrıca isteyene de arkasına “*Kuveyt Sarayı*” ya da “*Kuveyt Müzesi*” kaydı ve mührünü de basıyorlardı.

Haber Türk gazetesi, olayı “*Gerçekse değeri 10 milyon dolar*” başlığı altında açık kapı bırakarak verdi.

Hürriyet, haberin sonunda hiç olmazsa şu cümle ile belleğini kullandı: “*Türkiye’de şimdiye kadar pek çok kez Kuveyt Müzesi mühürlü Picasso tablosu ele geçirilmiş, ancak hiçbiri orijinal çıkmamıştı.*”

Ne yazık ki Cumhuriyet’te bu gibi animsatıcı sözlerle hiç yer verilmemişti. Kültür Servisimizden, Balıkesir Müzesi’nden, jandarmasından ve yargıcından ricam, 25-29 Mayıs 2002 tarihli yazı dizisini okumalarıdır. Zanlı tutuklanmış. Anlamadığım bir başka nokta ise bir insan “*sahte eserden*” tutuklanırken, son birkaç yılda ellerinde kaçak kazılardan çıkarılmış tarihi yapıtlarla yakalananlar hakkında “*tutuksuz yargılanma kararları*” garip olmuyor mu?

Picasso’nun sahte tablosu